

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Ioanne sacrista Vilariensi, qui apparuit Abbati, cap. 30.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

sticus, & ex vtroque eius laterere duo Conuersi, omnes nuper defuncti. Tunc Abbas memor pertinaciæ scholastici, interrogauit eum, dicēs: Quomodo habes? respondente illo bene; mox subjunxit: Nunquid passus es pro inobedientia tua? Etiam, inquit, multa & maxima tormenta, sed quia intentio mea bona licet indiscreta fuerat, Dominus mei misertus est, nec sum dānatus. Et ait Abbas: Quid est quod iste Cōuersus, digito eum demonstrans, altero clarior est, cū ipse apostatauerit, & alter nunquā, ex quo ad ordinem venit, grauius excesserit? Respondit monachus: quia iste post lapsum fortius surrexit, & altero multo feruētior fuit. Interim choro cantante versiculum, Pedes sanctorum suorum seruabit, & impij in tenebris cōticescent, scholasticus signa suæ præsentia ibi relinquere volens, tabulam pedibus psallentium substratam tam forriter calcæ percussit, vt frangeretur, sicque disparuit. Abbas verò, in testimonium tam manifeste visionis, tabulam fractam reparari vel mutari non permisit. APOLLONIVS: Ista recitari deberēt monachis, qui ex indiscreto feruore sibi & alijs inutiles sunt. CÆSARIUS: propter eos sanctus Benedictus in regula dicit, octauum gradū humilitatis esse, vt nihil agat monachus, nisi quod communis monasterij regula vel majorum cohortantur exempla. APOLLONIVS: Sicut quidam in rigore suo nimis sunt pertinaces, ita alij verbis vel signis nimis sunt leues. CÆSARIUS: Et hi pœna digni sunt.

CAPVT XXX.

Sacrista quidam apud Vilarium meis temporibus defunctus est, nomine Ioannes, hic quidem religiosus satis fuit, sed in verbis atque signis leuem admodum se exhibuit. Die quadam post mortem eius, cū dominus Vlricus, tunc Abbas, intraturus esset oratorium, & vnum pedē posuisset introrsum, clara luce prædictus Ioannes illi apparens, ad pedes eius procidit, orationes postulās: quo viso Abbas territ⁹, pedē retraxit, ostium post se claudens. Et iudicatū est a fratribus, causam purgatorij eius maximè fuisse leuitatem.

1. Reg. 1.]

S. Bened.
di. cap. 7.
Regula
sua.

Leuitas.

tem. APOLLONIUS: Quid si ipsi Abbates ordinem suum minus custodierint? CÆSARIUS: Sicut subiecto probabitur exemplo, & ipsi pœnæ subiacebunt.

CAPVT XXXI.

*Laborâ
fuga.*

Recitauit mihi nuper Henricus major Cellarius de Claustro, visionem notabilem satis: Contigit, inquit, vt die quadam haberem socium viæ monachum quendam ordinis nostri, cumq; simul conferremus de ædificatorijs, dixit mihi: Ego vobis referam quid nuper contigit in domo nostra; Habebamus Abbatem virum in disciplina ordinis satis perfectum, excepto hoc solo, quod nunquam penè cum fratribus exire voluit ad labores manuum: hic cum moriturus esset, & monachus quidam, quem familiarius præ cæteris diligebat, ei seruiret, ait ei idem monachus: Domine, rogo vos intuitu charitatis, vt infra hos triginta dies mihi apparèdo, de statu vestro me certificetis. Respondit Abbas: Si mihi concessum fuerit, libenter faciam: sicq; defunctus est. Monachus verò, quia multa fecerat ei bona, quotidianis lachrymis in oratione Deum pro illius excessibus ante aliquod altare placare studebat. Tricesima die, cū iam monachus de Abbatis reditu desperasset, illi oranti apparens ait: Ecce hîc sum sicut promisi tibi. Erat autem à cingulo & sursum tam corpore quam veste clarus valde, crura verò eius vlcerosa, & ad instar carbonū nigerrima. Requisite de statu suo, respondit: Tormenta quæ in cruribus sustinui, nulla lingua posset exprimere. Dicente monacho: Quæ fuit causa tantorum tormentorum? Ille subjunxit: Quia frequenter de labore mansi, nulla sapissime certa necessitate, vt est hospitem siue audiendarum confessionum, me detinente. In residuo corpore nil pœnarum passus sum: roga igitur ex parte mea conuentum, vt aliquas orationes pro me Deo offerat, & spero me citius fore liberandum. Vnde, inquit, sciam vos esse liberatum? Respondit ille; Ante hoc altare tibi apparebo. Dicta sūt hæc Priori, injunguntur orationes, apparet iterū monacho, ab omnibus pœnis se ereptum gratulatur.

APOL-